

quóniam Deum se faciébant, hoc modo intérogant : Quid ígitur Christus? Ut osténdat idcirco ad hæc eos devenísse, quia nulla in eis esset caritas, sed invidiæ livóre tabescerent : Diliges, inquit, Dóminum Deum tuum : hoc primum et magnum mandátum est. Secúndum autem símile huic : Diliges próximum tuum sicut teípsum.

✠. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : *Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. ✠. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio viij.

Quamóbrem símile est huic? quóniam hoc illud indúcit, et ab illo rursus munítur. Quicumque enim male agit, ódio habet lucem, et non venit ad lucem. Et rursus : Dixit insipiens in corde suo, Non est Deus. Deínde séquitur : Corrupti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis. Et íterum : Radix ómnium malórum avari-

tia est : quam quidam appeténtes, erráverunt a fide. Et, Qui diligit me, mandáta mea servábit : quorum caput et radix est : Diliges Dóminum Deum tuum, et próximum tuum sicut teípsum.

✠. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in mánibus vestris : *Et vos símiles hominibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a nuptiis. ✠. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et vos. **Gloria Patri. Et.**

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia et Commem. Ferie in Laudibus.

Si hoc Festum occurrat ante Feriam iv. Cinerum, vel alicubi celebretur post Pascha, neque occurrat cum eo Festum simplex habens Lect. propriam, Lectio ix. erit sequens.

Lectio ix.

Si ergo dilígere Deum, dilígere próximum est : (nam si dilígis me, o Petre, inquit, pasce oves meas) si étiam diléctio próximi facit ut mandáta custódiás : mérito ait in his totam legem et Prophétas pendére. Et quem ádmodum in superióribus,

cum de resurrectione interrogarétur, plus dócuit quam tentántes petébant : sic in hoc loco de primo interrogátus mandáto, secúndum étiam non valde quam primum inférius, sponte áttulit : secúndum enim est primo símile. Ita occúlte insinuávit, ódio illos ad quæréndum incitári. Caritas enim, inquit, non æmulátur.

Te Deum laudámus. 20. **Vesp. a Capit. de seq.**

DIE IX. MARTII.

S. Franciscæ

Viduae Romanæ. Duplex.

Omnia de Comuni non Virg. [144] præter seq.

Oratio.

Deus, qui beátam Franciscam famulam tuam, inter cetera gratiæ tuæ dona, familiári Angeli consuetudine decorásti : concéde quæsumus, ut intercessiónis ejus auxilió Angelórum consórtium cónsequi mereámur. Per Dóminum.

Deinde fit Commemor. præced. Añæ. Hic vir despiciens mundum et terréna, triúmphans, divitias cœlo cóndidit ore, manu. ✠. **Justum. Oratio. 715.**

Postea Ferie in Quadrag.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente. In Quadrages. Lectiones. Mulierem fortem. de Comuni. [148]

In II. Nocturno.

Lectio ibi.

Francisca nóbilis matróna Romána, ab ineunte ætate illústria dedit virtutum exémpa : étenim pueriles ludos et illécebras mundi réspuens, solitúdine et oratióne magnópere delectabátur. Undecim annos nata, virginitátem suam Deo consecráre, et monastérium ingredi propósuit : paréntum tamen voluntáti humíliter obtémperans, Lauréntio de Pontianis, júveni æque díviti ac nóbili nupsit. In matrimónio arctióris vitæ propósitum, quantum lícuit, semper retínuit : a spectáculis, convíviiis, aliisque hujusmodi oblectaméntis abhórrens, lánea ac vulgári veste utens, et quidquid a domésticis curis supererat tēporis, oratióni, aut proximórum utilitáti tribuens : in id vero máxima sollicitúdine incúbens, ut matrónas Románas a pompis sæculi et ornátus vanitáte revocáret. Qua-

propter domum Oblatarum, sub regula sancti Benedicti, congregationis montis Oliveti, adhuc viro alligata, in Urbe instituit. Viri exsilium, bonorum jacturam, ac universae domus moerorem non modo constantissime toleravit: sed gratias agens cum beato Job, illud frequenter usurpabat: Dominus dedit, Dominus abstulit: sit nomen Domini benedictum.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.
V. Specie tua et pulchritudine tua, intende, prospere procede, et regna. — Et deducet te.

Lectio v.

Viro defuncto, ad praedictam Oblatarum domum convolans, nudis pedibus, fune ad collum alligato, humi prostrata multis cum lacrymis earum numero ascribi suppliciter postulavit. Voti compos facta, licet esset omnium mater, non alio tamen quam ancillae, vilissimaeque feminae, et immunditiae vasculi titulo gloriabatur. Quam vilem sui existimationem et

verbo declaravit, et exemplo: saepe enim e suburbana vinea revertens, et lignorum fascem proprio capiti impositum deferens, vel eisdem onustum agens per Urbem asellum, pauperibus subveniebat, in quos etiam largas elemosynas erogabat: aegrotantesque in xenodochiis visitans, non corporali tantum cibo, sed salutaribus monitis recreabat: corpus suum vigiliis, jejuniis, cilicio, ferreo cingulo, crebrisque flagellis in servitum redigere jugiter satagebat. Cibum illi semel in die herbae et legumina, aqua potum praebuit. Hos tamen corporis cruciatus aliquando confessarii mandato, a cujus ore nutuque pendebat, modice temperavit.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae. **V.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. — Propterea.

Lectio vi.

Divina mysteria, praesertim vero Christi Domini passionem, tantum mentis ardore, tantaque

lacrymarum vi contemplabatur, ut praedoloris magnitudine pene confici videretur. Saepetiam cum oraret, maxime sumpto sanctissimae Eucharistiae sacramento, spiritu in Deum elevata, ac caelestium contemplatione raptata, immobilis permanebat. Quapropter humani generis hostis variis eam contumeliis ac verbis a proposito dimovere conabatur: quem tamen illa imperterrita semper elusit; Angeli praesertim praesidio, cujus familiari consuetudine gloriosum de eo triumphum reportavit. Gratia curationum et prophetiae dono enituit, quo et futura praedixit, et cordium secreta penetravit. Non semel aquae, vel per rivum decurrentes, vel e caelo labentes, intactam prorsus, dum Deo vacaret, reliquerunt. Modica panis fragmenta, quae vix tribus sororibus reficiendis fuissent satis, sicejus precibus Dominus multiplicavit, ut quindecim inde exsaturatis, tantum superfuerit, ut canistrum impleret: et aliquando earumdem sororum, extra Urbem mense Januario ligna parantium,

situm recentis uvae racemis ex vite in arbore pendentibus mirabiliter obtentis, abunde expleret. Denique meritis et miraculis clara, migravit ad Dominum anno aetatis suae quinquagesimo sexto: quam Paulus quintus Pontifex maximus in Sanctorum numerum retulit.

R. Fallax gratia.
In iij. Nocturno, Homil. Caelorum regnum. **de eodem Comm. j. loco. [153]**
In Quadrag. Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriae in Laudibus.
In ij. Vesperis Commem. sequentis et Feriae.

DIE X. MARTII.

SS. Quadraginta Martyrum.

Semiduplex.

Omnia de Comm. plurim. Mart. [49] praeter seq.

Añ. Istorum est enim regnum caelorum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad praemia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

V. Laetamini in Domino.

Oratio.

Praesta quaesumus omnipotens Deus: ut qui gloriosos Martyres fortes in sua confessione cognó-

vimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus, Per Dóminum.

Deinde Commem. Feriæ.

In j. Nocturno, Lectiones.
Fratres, Debitóres. *de eodem Comm. j. loco. [53]*

In II. Nocturno.

Lectio iii.

Icinio imperatore, et Agricoláo præside, ad Sebásten Arméniaë urbem, quadraginta militum fides in Jesum Christum, et fortitúdo in cruciátibus perferendis enítuit. Qui sæpius in horribilem cárcerem detrúsi, vinculisque constricti, cum ora ipsórum lapidibus contúsa fuissent, hiemis témpore frigidíssimo nudi sub apérto aère supra stagnum rigens pernoctáre jussi sunt, ut frigore congeláti necaréntur. Una autem erat ómnium orátio : Quadraginta in stádium ingressi sumus, quadraginta item, Dómine, corona donémur, ne una quidem huic número desit. Est in honóre hic número, quem tu quadraginta diérum jejúnio decorásti, per quem divína lex ingressa est in orbem terrárum. Elías quadraginta

diérum jejúnio Deum quærens, ejus visionem consecútus est. Et hæc quidem illórum erat orátio.

℟. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviétes præceptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : * Terra apparuit árida : et in Mari rubro via sine impediménto. *℣.* Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. — Terra.

Lectio iv.

Ceteris autem custódi-
bus somno déditis, solus vigilábat jánitor, qui et illos orántes, et luce circumfúsos, et quosdam e cælo descendéntes Angelos tamquam a Rege missos, qui coronas triginta novem militibus distribúerent, íntuens, ita secum loquebátur : Quadraginta hi sunt; quadragésimi córona ubi est? Quæ dum cogitáret, unus ex illo número, cui ánimus ad frigus feréndum defécerat, in próximum tepefactum bálneum desíliens, sanctos illos summo dolóre affé-
cit. Verum Deus illórum preces írritas esse non est passus : nam rei événtum admirátus jánitor, mox

custódibus e somno excitátis, detractisque sibi véstibus, ac se Christiánum esse clara voce proféssus, Martyribus se adjúnxit. Cum vero præsidis satélites janitórem quoque Christiánum esse cognovissent, bacillis comminúta ómnium eórum crura fregérunt.

℟. Vérbera carnificum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut herédes fierent in domo Dómini. *℣.* Tradiderunt córpora sua propter Deum ad supplicia. — Ut herédes.

Lectio vj.

IN eo supplicio mórtui sunt omnes, præter Melithónem, natu minimum. Quem cum præsens mater ejus, fractis crúribus adhuc vivéntem vidisset, sic cohortáta est : Fili, paulisper sústine, ecce Christus ad jánuam stat ádjuvans te. Cum vero reliquórum córpora plaustris impóni cérneret, ut in rogum inferréntur, ac filium suum relínqui, quod speráret ímpia turba púerum, si vixisset, ad idólorum cultum revocári posse : ipso in húmeros subláto, sancta mater ve-

hícula Mártyrum corpóribus onústa strénue prosequébátur : in cujus amplexu Melithon spíritum Deo réddidit, ejusque corpus in eúdem illum ceterórum Mártyrum rogum pia mater injécit : ut qui fide et virtúte conjunctissimifúerant, fúneris étiam societáte copuláti, una in cælum pervenirent. Combústis illis, eórum reliquiæ projectæ in profluéntem, cum mirábiliter in unum conflúxissent locum, salvæ et integræ repértæ honorífico sepúlcro cónditæ sunt.

℟. Tamquam. [57]

In ij. Nocturno, Homil. Advérte ómnia. de eodem Communi ij. loco. [67]

Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriæ in Laud.

DIE XII. MARTII.

S. Gregorii I.

Papæ, Conf. et Eccl. Doct. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. [70] præter seq.

In utrisque Vesperis, ad Magnificat, Aña. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Gregóri, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Filium Dei.
℣. Amávit eum.

Oratio.

DEus, qui animæ famuli tui Gregorii æternæ beatitudinis præmia contulisti: concede propitius, ut qui peccatorum nostrorum pondere premimur, ejus apud te precibus sublevemur. Per Dñm.

Commem. Feriæ.

In j. Noct. Lect. Sapiëntiam. de Comm. Doct. [90]

In II. Nocturno.**Lectio III.**

Gregorius Magnus Románus, Gordiáni senatoris filius, adolescens philosophiæ operam dedit; et prætorio officio functus, patre mortuo, sex monasteria in Sicilia ædificavit, Romæ septimum sancti Andréæ nómine in suis ædibus, prope basilicam sanctorum Joánnis et Pauli ad clivum Scauri, ubi Hilarióne ac Maximiáno magistris, mónachi vitam professus, póstea Abbas fuit. Mox Diáconus Cardinalis creatus, Constantinópolis a Pelágio Pontífice ad Tibérium Constantinum imperatórem legátus mittitur: apud quem memorabile étiam illud effécit, quod Eutygium Patriárcham, qui scripse-

rat contra veram, ac tractabilem córporum resurrectionem, ita convicit, ut ejus librum imperátor in ignem injiceret. Quare Eutygius paulo post cum in morbum incidisset, instánte morte, pellem manus suæ tenébat multis præsentibus, dicens: Confiteor quia omnes in hac carne resurgemus.

✠. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: *Manus enim mea auxiliábitur ei. ✠. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio IV.

Romam rédiens, Peláegio pestilentia sublato, summo ómnium consensu Póntifex eligitur: quem honórem ne acciperet, quám diu pótuit recusávit. Nam aliéno vestitu in spelúnca delítuit: ubi deprehensus indicio igneæ colúmnæ, ad sanctum Petrum consecrátur. In pontificátu multa successóribus doctrinæ ac sanctitátis exémpa reliquit. Peregrinos quotidie ad mensam adhibébat: in quibus et Angelum, et Dóminum Angelórum peregríni fácie accépit. Páuperes et

Lectio Vj.

urbános et extérnos, quorum número descriptum habébat, benigne sustentábat. Cathólicam fidem multis locis labefactátam restituit. Nam Donatistas in Africa, Ariános in Hispania représsit: Agnoítas Alexandria ejécit. Pállium Syágrío Augustodunénsi Episcopo dare noluit, nisi Neóphytos hæreticos expélleret ex Gália. Gothos hæresim Ariánam relinquere coégit. Missis in Británniam doctis et sanctis viris Augustino et áliis mónachis, insulam ad Jesu Christi fidem convértit, vere a Beda Presbytero, Angliæ vocátus Apóstolus. Joánnis Patriárchæ Constantinopolitáni audáciam fregit, qui sibi universális Ecclésiæ Episcopi nomen arrogábat. Maurítium imperatórem, eos qui mílites fuissent, mónachos fieri prohibéntem, a senténcia detérruit.

✠. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi electum de plebe mea: *Manus enim mea auxiliábitur ei. ✠. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Ecclésiám ornávit sanctissimis institútis et légibus. Apud sanctum Petrum coácta synodo, multa constituit: in iis, Ut in Missa Kyrie eléison nóvies repeterétur: Ut extra id tempus, quod continétur Septuagésima et Pascha, Alleluia dicerétur: Ut adderétur in Cánone, Diésque nostros in tua pace dispónas. Litanias, Stationes, et ecclesiásticum officium auxit. Quátuor concíliis, Nicæno, Constantinopolitano, Ephesíno, Chalcedonénsi, tamquam quátuor Evangéliis honórem habéri vóluit. Episcopis Sicíliæ, qui ex antiqua Ecclesiárum consuetúdine Romam singulis triénniis conveniébant, quinto quoque anno semel venire indúlsit. Multos libros confécit: quos cum dictáret, testátus est Petrus Diáconus, se Spíritum sanctum colúmbæ spécie in ejus cápite sæpe vidisse. Admirabilia sunt quæ dixit, fecit, scripsit, decrevit, præsertim in írma semper et ægra valetúdine. Qui déniq; multis éditis miraculis, pontificátus anno décimo tértio, mense sex-

to, die décimo, quarto Idus Mártii, qui dies festus a Græcisétiam propter insígnem hujus Pontíficis sapiéntiam ac sanctitátem præcipuo honóre celebrá- tur, ad cœlestem beatitú- dinem evocátus est. Cujus corpus sepúltum est in basílica sancti Petri, prope Secretárium.

℟. Iste est. [78]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secúndum Matthæum.

Lectio viij. Cap. v. b

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Ex Homil. xvij. in Lucæ x. ante medium.

Considerándum nobis est, ut qui una eadémque exhortationis voce non súfficit simul cunctos admonére, stúdeat singulos, in quantum valet, instrúere, privátis locutionibus ædificáre. Debémus namque pensáre continuo, quod sanctis Apóstolis dicitur, et per Apóstolos nobis : Vos estis sal terræ. Si ergo sal sumus, condire mentes,

fidélium debémus. Vos ígitur qui pastóres estis, pensáte quia Dei animália páscitis : de quibus profécto animálibus Deo per Psalmístam dicitur : Animália tua habitábunt in ea. Et sæpe vidémus, quod petra salis brutis animálibus antepónitur, ut ex eadém salis petra lámberere débeant, et meliorári. Quasi ergo inter, bruta animália petra salis, debet esse sacerdos in pópulis. Curáre namquæ sacerdotem necesse est, quæ singulis dicat, unumquemque quáliter admóneat : ut quisquis sacerdoti júngitur, quasi ex salis tactu æternæ vitæ sapóre condíatur.

℟. Amá viteum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Lectio viij.

SAL etenim terræ non sumus, si corda audientium non condimus : quod profécto condiméntum ille veráciter próximo impéndit, qui prædicationis verbum non súbtrahit. Sed tunc vere aliis

recta prædicámus, si dicta rebus et exemplis osténdimus. Nullum puto, fratres caríssimi, ab aliis majus præjudícium, quam a sacerdotibus tólerat Deus : quando eos, quos ad aliórum correctiónem pósuit, dare de se exempla pravitátis cernit : quando ipsi peccámus, qui compescere peccáta debúimus : nulla animárum lucra quærimus, ad nostra quotidie stúdia vacámus, terréna concupiscimus, humanam glóriam inténta mente captámus. Et quia eo ipso quo ceteris præláti su-

mus, ad agénda quælibet majórem licéntiam habémus, susceptæ benedictiónis ministérium vértimus ad ambitiónis arguméntum : Dei causam relínquimus, ad terréna negótia vacámus : locum sanctitátis accípimus, et terrénis áctibus implicámur.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus.

℣. Jucunditátem et exultationem thesaurizávit super eum. — Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriæ in Laud.

